

Tipy redakce na léto

Petr Šesták
Kontinuita parku
Host, Brno 2021
255 stran

Možná má ten román trochu divný název a možná má i divnou obálku a možná právě proto se nevešel ani do nominací na Literu, přestože ji klidně mohl vyhrát celou a nikdo by neřekl ani popel. Šestákova kniha má leccos společného s vítěznou *Destrukci* Stanislava Bitera, akorát že to není maskovaná publicistika, ale suverénně napsaný román, který místy upomíná až na *Europeanu* Patrika Ouředníka. Nepochopitelné opomenutí poroty si zaslouží čtenářskou nápravu! (jn)

Miroslav Nevrlý
Karpatské hry
Vestří, Liberec 2017
160 stran

Toto vydání *Karpatských her* z roku 2017 je ve skutečnosti sedmé v pořadí. A přesto tu knihu lidé z literárního prostředí často vůbec neznají. Zato ji znají různí tuláci, dobrodruzi a skauti. Tento napůl cestopis po rumunských Karpatech, napůl osobní esej o svobodě se během posledních desetiletí stal něčím jako nejslavnější neznámou knihou české literatury. Nejen rumunskými

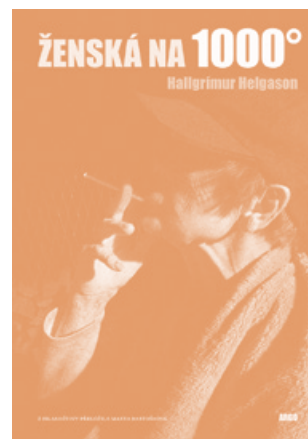
reáliemi upomene na *Pálenku* Matěje Hořavy. Ideální čtení na letní toulání krajinou. (jn)

Elsa Morante
Arturův ostrov
přeložila Alice Flemrová
Argo, Praha 2022
388 stran

Mám pocit, že k létu tak nějak patří velké čtenářské ambice. Přečtu toto, konečně dočtu tamto a bude dokonce čas i na nějakou klasiku. Jestli jste jako já, pak už dávno víte, že většinou zůstane u plánů. Letos by to ale mohlo být jinak: všechny ty plány se vejdou do jedné knihy! Nedávno totiž v nakladatelství Argo vyšel v překladu Alice Flemrové slavný román Elsy Morante *Arturův ostrov* z roku 1957. Literární klasika dvacátého století? Splněno. Vlášná letní atmosféra? Odškrtnuto. Tlustá tak akorát? Check. Možnost se při čtení zasnít a vzpomínat na své vlastní dětství? Ano prosím. (zst)

Josef Koudelka
Deníky
Torst, Praha 2022
416 stran

Ale není nutno se jen válet u vody (či kdekoli jinde) a zírat na obzor. Léto, to je i potulka a té žádné romány nesluší. Stačí otrhaný sešit, bystré oči a nebát se myslet. Navíc to všechno ani nemusí být vlastní: stačí si vzít *Deníky* legendárního českého fotografa Josefa Koudelky, které čtenáře provedou posledními padesáti lety fotografie, dějin i životem jedné mimořádně silné osobnosti. (zst)

Hallgrímur Helgason
Ženská na 1000°
přeložila Marta Bartošková
Argo, Praha 2021
430 stran

Román *Ženská na 1000°* má geniální výchozí pozici: inkontinentní dáma leží v garáži v Reykjavíku, v posteli má nevybuchlý granát a počítač s Facebookem, kde si přes několik falešných účtů píše s muži z nejrůznějších koutů světa. A do toho vypráví příběh svého života, Evropy a Islandu. Je to jako od Güntera Grasse — neuvěřitelné, vtipné, chytré a strašlivě živé. Autor navíc v červenci přijede na Měsíc autorského čtení a Český rozhlas Vltava připravuje knihu jako četbu na pokračování. (vmax)

J. P. Donleavy
Zrzoun
přeložila Michaela Marková
Argo, Praha 2006
310 stran

Neprávem zapadlý irský klenot *Zrzoun* je za poslední roky snad jediný román, u kterého jsem se smál nahlas na každé druhé stránce. Jeho hrdina Sebastian Dangerfield je aktivnější Beckettův Murphy zkombinovaný s přízemní verzí Ignaciuse Reillyho. Jediné, co ho zajímá, jsou ženský a pití a jak sehnat prachy, aby bylo na ženský a pití. Irsko je v knize líčeno jako konec světa, odkud se člověk nikdy nevyhrabe, Dangerfielda stíhá jedna katastrofa za druhou, kterou léčí buď nově načatou lahví, nebo nově poznanou ženou. (vmax)

